

ΚΕΕΛΠΝΟ: Το μεγάλο φαγοπότι

» ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ για το ΚΕΕΛΠΝΟ που σήμερα συζητείται στη Βουλή αναδεικνύει την έκταση της διαφθοράς που είχε στηθεί γύρω από τον συγκεκριμένο οργανισμό. Στην ουσία, επί πολλά χρόνια το ΚΕΕΛΠΝΟ λειτούργησε ως μηχανισμός μεταβίβασης δημόσιου χρήματος σε ημέτερους.

ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΕΙ ότι το ΚΕΕΛΠΝΟ ήταν ιδιαίτερα κατάλληλο γι' αυτές τις δουλειές. Ένας οργανισμός επιφορτισμένος με τη θωράκιση της δημόσιας Υγείας είναι δύσκολο να κατηγορηθεί επειδή διοργανώνει συνέδρια ή επειδή κάνει καμπάνιες ενημέρωσης. Μέχρι να ψάξει κανείς τα στοιχεία φυσικά.

Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ -και το ΚΕΕΛΠΝΟ ήταν μία από τις πάμπολλες περιπτώσεις- δεν ήταν άγνωστη στην κοινή γνώμη τις τελευταίες δεκαετίες. Όσο όμως δεν ακουμπούσε συγκεκριμένα πρόσωπα, παρέμενε απλώς ένα γενικόλογο αφήγημα. Το αποτέλεσμα ήταν ο εθισμός των πολιτών σε αυτό το φαινόμενο, η απάθεια του στιλ «έλα μωρέ, όλοι τα παίρνουν.»

ΟΤΑΝ ΟΜΩΣ ΟΙ ΕΡΕΥΝΕΣ φτάνουν σε συγκεκριμένα πρόσωπα, η συζήτηση αλλάζει. Αρχίζουν οι κραυγές για στοχοποιήσεις και δολοφονίες χαρακτήρων. Λείπουν βεβαίως κάτι εκατοντάδες εκατομμύρια, αυτό δεν το αρνείται κανείς, αλλά η προσπάθεια να διερευνηθεί ποιος φταίει θεωρείται ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής. Για το παλιό πολιτικό κατεστημένο -που την πάτησε γιατί θεώρησε ότι θα είναι αιώνιο, όπως και ο νόμος περί ευθύνης υπουργών-, η φυσική θέση όλων αυτών των υποθέσεων είναι στο αρχείο.

ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΧΤΕΙ ότι τα λεφτά εξαφανίστηκαν μόνα τους και ότι τα παραστατικά κρύφτηκαν με δική τους πρωτοβουλία πίσω από τις γυψοσανίδες. Αλλά η ουσία είναι η εξής: όσο δεν καταλογίζονται ευθύνες και δεν υπάρχουν συνέπειες, σοβαρή συζήτηση για την εξάλειψη της διαφθοράς δεν μπορεί να γίνει.